

OBECNÉ ZÁSADY

OBECNÉ ZÁSADY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2015/571

ze dne 6. listopadu 2014,

kterými se mění obecné zásady ECB/2014/15 o měnové a finanční statistice (ECB/2014/43)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na články 5.1, 12.1 a 14.3 tohoto statutu,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou ⁽¹⁾,

s ohledem na směrnici Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí ⁽²⁾,

s ohledem na obecné zásady ECB/2010/20 ze dne 11. listopadu 2010 o právním rámci pro účetnictví a finanční vykazování v Evropském systému centrálních bank ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Je zapotřebí aktualizovat sestavování statistiky o emisích cenných papírů, tak aby byly zohledněny aktualizace Evropského systému účtů 2010, a začít v tomto rámci se sestavováním statistiky o emisích cenných papírů účelovými finančními společnostmi zapojenými do sekuritizačních transakcí (dále jen „účelové finanční společnosti pro sekuritizaci“).
- (2) Dále je třeba změnit zpravodajskou povinnost týkající se platebních transakcí, které zahrnují finanční instituce jiné než měnové finanční instituce, stanovenou v obecných zásadách ECB/2014/15 ⁽⁴⁾, a zajistit tak náležité zaznamenávání určitých platebních nástrojů a služeb, které nejsou výslovně uvedeny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ⁽⁵⁾ nebo na které se tato směrnice výslovně nevztahuje,

PŘIJALA TYTO OBECNÉ ZÁSADY:

Článek 1

Změny přílohy II obecných zásad ECB/2014/15

Příloha II obecných zásad ECB/2014/15 se mění takto:

- 1) Část 12 se nahrazuje textem uvedeným v příloze těchto obecných zásad;
- 2) V části 16 se tabulka 3 nahrazuje tímto:

Doplňkové (memo) položky	„Zaslané“		Přijaté	
	Počet transakcí	Hodnota transakcí	Počet transakcí	Hodnota transakcí
Transakce podle druhu platebního nástroje				
Úhrady				

⁽¹⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 35, 9.2.2011, s. 31.

⁽⁴⁾ Obecné zásady Evropské centrální banky ze dne 4. dubna 2014 o měnové a finanční statistice (Úř. věst. L 340, 26.11.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

Doplňkové (memo) položky	Zaslané		Přijaté	
	Počet transakcí	Hodnota transakcí	Počet transakcí	Hodnota transakcí
iniciované elektronicky				
z toho:				
iniciované jako jednotlivá platba				
z toho:				
Elektronické platby prostřednictvím internetového bankovníctví	Geo 1	Geo 1	—	—
Připsání částky na účet prostým účetním zápisem	Geo 0	Geo 0	—	—
Odepsání částky z účtu prostým účetním zápisem	Geo 0	Geo 0	—	—
Poukazování peněz	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Transakce prováděné prostřednictvím, telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení	Geo 1	Geo 1	Geo 2	Geo 2
Ostatní služby (nezahrnuté ve směrnici o platebních službách)	Geo 4	Geo 4	—	—“

3) V části 16 se doplňuje nová definice, která zní:

„Ostatní služby (nezahrnuté ve směrnici o platebních službách) – služby související s platbami jiné než služby vymezené v čl. 4 odst. 3 směrnice 2007/64/ES.“

Článek 2

Nabytí účinku a provádění

1. Tyto obecné zásady nabývají účinku dnem oznámení národním centrálním bankám členských států, jejichž měnou je euro.
2. Národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, přijmou opatření nezbytná k dosažení souladu s přílohou těchto obecných zásad a použijí ji ode dne jejich přijetí.
3. Národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, přijmou opatření nezbytná k dosažení souladu s čl. 1 odst. 2 těchto obecných zásad a použijí je od 1. ledna 2015.

Článek 3

Určení

Tyto obecné zásady jsou určeny národním centrálním bankám členských států, jejichž měnou je euro.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 6. listopadu 2014.

Za Radu guvernérů ECB
prezident ECB
Mario DRAGHI

PŘÍLOHA

„ČÁST 12

Statistika emisí cenných papírů

Oddíl 1: Úvod

Statistika emisí cenných papírů za eurozónu poskytuje dva hlavní agregáty:

- všechny emise rezidentů eurozóny v kterékoli měně a
- všechny emise na celém světě v eurech, tuzemské i mezinárodní.

Základní rozlišení musí vycházet z rezidentské příslušnosti emitenta, přičemž národní centrální banky Eurosystemu společně pokrývají veškeré emise rezidentů eurozóny ⁽¹⁾. Banka pro mezinárodní platby (BIS) vykazuje emise ‚zbytku světa‘, což zahrnuje všechny nerezidenty eurozóny (včetně mezinárodních organizací, které nejsou rezidenty eurozóny).

Níže uvedená tabulka shrnuje zpravodajské požadavky.

	Emise cenných papírů		
	ze strany rezidentů eurozóny (každá národní centrální banka vykazuje údaje o svých tuzemských rezidentech)	ze strany rezidentů zbytku světa (BIS/národní centrální banka)	
		Členské státy mimo eurozónu	Ostatní země
v eurech/národních denominacích	Blok A	Blok B	
v jiných měnách (*)	Blok C	Blok D nevyžaduje se	

(*) ‚jiné měny‘ jsou všechny ostatní měny včetně národních měn členských států mimo eurozónu.

Oddíl 2: Zpravodajská povinnost

Tabulka 1

Blok A Formulář výkazu pro národní centrální banky

	EMITENTI – TUZEMŠTÍ REZIDENTI//EURO/NÁRODNÍ DENOMINACE			
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy	Netto emise (**)
	A1	A2	A3	A4
1. KRÁTKODOBÉ DLUHOVÉ CENNÉ PAPIRY (*)				
Celkem	S1	S68	S135	S202
ECB/národní centrální banka	S2	S69	S136	S203
MFI jiné než centrální banky	S3	S70	S137	S204
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S4	S71	S138	S205
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S5	S72	S139	S206

(1) Pokud se zpravodajské subjekty setkají s metodologickým problémem, který není v těchto obecných zásadách výslovně upraven, měly by použít revidovaný Evropský systém národních a regionálních účtů (ESA 2010), který je stanoven v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii (Úř. věst. L 174, 26.6.2013, s. 1).

	EMITENTI – TUZEMŠTÍ REZIDENTI//EURO/NÁRODNÍ DENOMINACE			
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy	Netto emise (**)
	A1	A2	A3	A4
Pomocné finanční instituce	S6	S73	S140	S207
Kaptivní finanční instituce	S7	S74	S141	S208
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S8	S75	S142	S209
Nefinanční podniky	S9	S76	S143	S210
Ústřední vládní instituce	S10	S77	S144	S211
Národní a místní vládní instituce	S11	S78	S145	S212
Fondy sociálního zabezpečení	S12	S79	S146	S213
2. DLOUHODOBÉ DLUHOVÉ CENNÉ PAPIRY (*)				
Celkem	S13	S80	S147	S214
ECB/národní centrální banka	S14	S81	S148	S215
MFI jiné než centrální banky	S15	S82	S149	S216
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S16	S83	S150	S217
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S17	S84	S151	S218
Pomocné finanční instituce	S18	S85	S152	S219
Kaptivní finanční instituce	S19	S86	S153	S220
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S20	S87	S154	S221
Nefinanční podniky	S21	S88	S155	S222
Ústřední vládní instituce	S22	S89	S156	S223
Národní a místní vládní instituce	S23	S90	S157	S224
Fondy sociálního zabezpečení	S24	S91	S158	S225
2.1 z toho emise s pevnou sazbou:				
Celkem	S25	S92	S159	S226
ECB/národní centrální banka	S26	S93	S160	S227
MFI jiné než centrální banky	S27	S94	S161	S228
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S28	S95	S162	S229
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S29	S96	S163	S230

	EMITENTI – TUZEMŠTÍ REZIDENTI//EURO/NÁRODNÍ DENOMINACE			
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy	Netto emise (**)
	A1	A2	A3	A4
Pomocné finanční instituce	S30	S97	S164	S231
Kaptivní finanční instituce	S31	S98	S165	S232
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S32	S99	S166	S233
Nefinanční podniky	S33	S100	S167	S234
Ústřední vládní instituce	S34	S101	S168	S235
Národní a místní vládní instituce	S35	S102	S169	S236
Fondy sociálního zabezpečení	S36	S103	S170	S237
2.2 z toho emise s proměnlivou sazbou:				
Celkem	S37	S104	S171	S238
ECB/národní centrální banka	S38	S105	S172	S239
MFI jiné než centrální banky	S39	S106	S173	S240
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S40	S107	S174	S241
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S41	S108	S175	S242
Pomocné finanční instituce	S42	S109	S176	S243
Kaptivní finanční instituce	S43	S110	S177	S244
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S44	S111	S178	S245
Nefinanční podniky	S45	S112	S179	S246
Ústřední vládní instituce	S46	S113	S180	S247
Národní a místní vládní instituce	S47	S114	S181	S248
Fondy sociálního zabezpečení	S48	S115	S182	S249
2.3 z toho bezkupónové dluhopisy:				
Celkem	S49	S116	S183	S250
ECB/národní centrální banka	S50	S117	S184	S251
MFI jiné než centrální banky	S51	S118	S185	S252
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S52	S119	S186	S253
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S53	S120	S187	S254

	EMITENTI – TUZEMŠTÍ REZIDENTI//EURO/NÁRODNÍ DENOMINACE			
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy	Netto emise (**)
	A1	A2	A3	A4
Pomocné finanční instituce	S54	S121	S188	S255
Kaptivní finanční instituce	S55	S122	S189	S256
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S56	S123	S190	S257
Nefinanční podniky	S57	S124	S191	S258
Ústřední vládní instituce	S58	S125	S192	S259
Národní a místní vládní instituce	S59	S126	S193	S260
Fondy sociálního zabezpečení	S60	S127	S194	S261
3. KÓTOVANÉ AKCIE (***)				
Celkem	S61	S128	S195	S262
ECB/národní centrální banky	S62	S129	S196	S263
MFI jiné než centrální banky	S63	S130	S197	S264
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S64	S131	S198	S265
Pomocné finanční instituce	S65	S132	S199	S266
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S66	S133	S200	S267
Nefinanční podniky	S67	S134	S201	S268

(*) Dluhovými cennými papíry jinými než akcie se rozumí ‚cenné papíry jiné než akcie kromě finančních derivátů‘.

(**) Netto emise se vyžadují pouze tehdy, pokud národní centrální banky nejsou schopny vykázat brutto emise nebo splácení či zpětné odkupy.

(***) Kótovanými akciemi se rozumí ‚kótované akcie kromě akcií/podílových listů investičních fondů a fondů peněžního trhu‘.

Tabulka 2

Blok C Formulář výkazu pro národní centrální banky

	EMITENTI – TUZEMŠTÍ REZIDENTI//JINÉ MĚNY			
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy	Netto emise
	C1	C2	C3	C4
4. KRÁTKODOBÉ DLUHOVÉ CENNÉ PAPIRY				
Celkem	S269	S335	S401	S467
ECB/národní centrální banka	S270	S336	S402	S468
MFI jiné než centrální banky	S271	S337	S403	S469

	EMITENTI – TUZEMŠTÍ REZIDENTI//JINÉ MĚNY			
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy	Netto emise
	C1	C2	C3	C4
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S272	S338	S404	S470
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S273	S339	S405	S471
Pomocné finanční instituce	S274	S340	S406	S472
Kaptivní finanční instituce	S275	S341	S407	S473
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S276	S342	S408	S474
Nefinanční podniky	S277	S343	S409	S475
Ústřední vládní instituce	S278	S344	S410	S476
Národní a místní vládní instituce	S279	S345	S411	S477
Fondy sociálního zabezpečení	S280	S346	S412	S478
5. DLOUHODOBÉ DLUHOVÉ CENNÉ PAPÍRY				
Celkem	S281	S347	S413	S479
ECB/národní centrální banka	S282	S348	S414	S480
MFI jiné než centrální banky	S283	S349	S415	S481
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S284	S350	S416	S482
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S285	S351	S417	S483
Pomocné finanční instituce	S286	S352	S418	S484
Kaptivní finanční instituce	S287	S353	S419	S485
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S288	S354	S420	S486
Nefinanční podniky	S289	S355	S421	S487
Ústřední vládní instituce	S290	S356	S422	S488
Národní a místní vládní instituce	S291	S357	S423	S489
Fondy sociálního zabezpečení	S292	S358	S424	S490
5.1 z toho emise s pevnou sazbou:				
Celkem	S293	S359	S425	S491
ECB/národní centrální banka	S294	S360	S426	S492

	EMITENTI – TUZEMŠTÍ REZIDENTI//JINÉ MĚNY			
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy	Netto emise
	C1	C2	C3	C4
MFI jiné než centrální banky	S295	S361	S427	S493
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S296	S362	S428	S494
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S297	S363	S429	S495
Pomocné finanční instituce	S298	S364	S430	S496
Kaptivní finanční instituce	S299	S365	S431	S497
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S300	S366	S432	S498
Nefinanční podniky	S301	S367	S433	S499
Ústřední vládní instituce	S302	S368	S434	S500
Národní a místní vládní instituce	S303	S369	S435	S501
Fondy sociálního zabezpečení	S304	S370	S436	S502
5.2 z toho emise s proměnlivou sazbou:				
Celkem	S305	S371	S437	S503
ECB/národní centrální banka	S306	S372	S438	S504
MFI jiné než centrální banky	S307	S373	S439	S505
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S308	S374	S440	S506
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S309	S375	S441	S507
Pomocné finanční instituce	S310	S376	S442	S508
Kaptivní finanční instituce	S311	S377	S443	S509
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S312	S378	S444	S510
Nefinanční podniky	S313	S379	S445	S511
Ústřední vládní instituce	S314	S380	S446	S512
Národní a místní vládní instituce	S315	S381	S447	S513
Fondy sociálního zabezpečení	S316	S382	S448	S514
5.3 z toho bezkupónové dluhopisy:				
Celkem	S317	S383	S449	S515
ECB/národní centrální banka	S318	S384	S450	S516

	EMITENTI – TUZEMŠTÍ REZIDENTI//JINÉ MĚNY			
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy	Netto emise
	C1	C2	C3	C4
MFI jiné než centrální banky	S319	S385	S451	S517
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S320	S386	S452	S518
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S321	S387	S453	S519
Pomocné finanční instituce	S322	S388	S454	S520
Kaptivní finanční instituce	S323	S389	S455	S521
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S324	S390	S456	S522
Nefinanční podniky	S325	S391	S457	S523
Ústřední vládní instituce	S326	S392	S458	S524
Národní a místní vládní instituce	S327	S393	S459	S525
Fondy sociálního zabezpečení	S328	S394	S460	S526
6. KÓTOVANÉ AKCIE				
Celkem	S329	S395	S461	S527
MFI jiné než centrální banky	S330	S396	S462	S528
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S331	S397	S463	S529
Pomocné finanční instituce	S332	S398	S464	S530
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S333	S399	S465	S531
Nefinanční podniky	S334	S400	S466	S532

Tabulka 3

Blok A Doplnkové (memo) položky Formulář výkazu pro národní centrální banky

	EMITENTI – TUZEMŠTÍ REZIDENTI//EURO/NÁRODNÍ DENOMINACE			
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy	Netto emise
	A1	A2	A3	A4
6. KÓTOVANÉ AKCIE				
Kaptivní finanční instituce	S533	S544	S555	S566

	EMITENTI – TUZEMŠTÍ REZIDENTI//EURO/NÁRODNÍ DENOMINACE			
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy	Netto emise
	A1	A2	A3	A4
7. NEKÓTOVANÉ AKCIE				
Celkem	S534	S545	S556	S567
MFI jiné než centrální banky	S535	S546	S557	S568
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S536	S547	S558	S569
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S537	S548	S559	S570
Nefinanční podniky	S538	S549	S560	S571
8. OSTATNÍ ÚČASTI				
Celkem	S539	S550	S561	S572
MFI jiné než centrální banky	S540	S551	S562	S573
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S541	S552	S563	S574
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S542	S553	S564	S575
Nefinanční podniky	S543	S554	S565	S576

1. Rezidentská příslušnost emitenta

Emise dceřiných společností, které vlastní nerezidenti zpravodajské země a které působí na hospodářském území zpravodajské země, musí být klasifikovány jako emise rezidentských jednotek zpravodajské země.

Emise ústředí nacházejících se na hospodářském území zpravodajské země, které působí mezinárodně, se musí také považovat za emise rezidentských jednotek. Emise ústředí nebo dceřiných společností, které se nacházejí mimo hospodářské území zpravodajské země, které však vlastní rezidenti zpravodajské země, musí být považovány za emise nerezidentů. Například emise společnosti Volkswagen Brazílie se považují za emise provedené jednotkami, jež jsou rezidenty v Brazílii, a nikoli na území zpravodajské země. V případě neexistence jakéhokoli fyzického rozměru podniku se jeho rezidentská příslušnost určuje podle hospodářského území, podle jehož práva je podnik zapsán do obchodního rejstříku ⁽¹⁾.

Aby se předešlo dvojímu započtení nebo mezerám, musí být výkaznictví o emisích jednotek pro speciální účel řešeno dvoustranně a zahrnovat dotčené zpravodajské subjekty. Emise jednotek pro speciální účel, které splňují kritéria rezidentské příslušnosti podle ESA 2010 a které jsou klasifikovány jako rezidenti eurozóny, musí vykazovat národní centrální banky a nikoli Banka pro mezinárodní platby.

2. Sektorové členění emitentů

Emise musí být klasifikovány podle sektoru, kterému vzniká závazek z emitovaných cenných papírů. Sektorová klasifikace zahrnuje těchto dvanáct druhů emitentů:

- ECB/národní centrální banky,
- ostatní MFI,
- ostatní finanční zprostředkovatelé,

⁽¹⁾ Viz ESA 2010, odstavec 2.07.

- z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci,
- pomocné finanční instituce,
- kaptivní finanční instituce,
- pojišťovací společnosti a penzijní fondy ⁽¹⁾,
- nefinanční podniky,
- ústřední vládní instituce,
- národní a místní vládní instituce,
- fondy sociálního zabezpečení,
- mezinárodní instituce.

V případě cenných papírů emitovaných prostřednictvím jednotek pro speciální účel, kde konečný závazek z emise má nikoli tato jednotka pro speciální účel, ale mateřská organizace, musí být emise připsány mateřské organizaci, a nikoli jednotce pro speciální účel. Například emise vydané jednotkou pro speciální účel společnosti „AJAX Electronics“, která je nefinančním podnikem nacházejícím se v zemi A, by musely být zařazeny do sektoru nefinančních podniků a musela by je vykazat země A. Jednotka pro speciální účel a její mateřská společnost však musí být rezidenty téže země. Pokud tedy mateřská společnost není rezidentem zpravodajské země, musí být jednotka pro speciální účel považována za fiktivního rezidenta zpravodajské země a emitující sektor musí odpovídat ekonomické funkci jednotky pro speciální účel. Například pokud by nefinanční podnik „ACME Motors“ vyrábějící automobily byl rezidentem v Japonsku a dceřiná společnost „ACME Motor Finance“ byla rezidentem země eurozóny B, musely by být emise ACME Motor Finance přiřazeny kaptivním finančním institucím země B, protože mateřská společnost ACME Motors není rezidentem téže země. Jedinou výjimkou je případ, kdy se jedná o jednotky pro speciální účel ve vlastnictví vládních institucí; v takovém případě se cenný papír vykazuje, jako cenný papír vydaný vládními institucemi v zemi mateřské organizace. ⁽²⁾

Veřejná korporace, která se privatizuje pomocí emise kótovaných akcií, musí být zaříděna do sektoru nefinančních podniků. Obdobně veřejná úvěrová instituce, která je privatizována, musí být zaříděna do sektoru MFI jiných než centrální banky. Emise ze strany domácností nebo neziskových institucí sloužících domácnostem musí být klasifikovány jako emise nefinančních podniků.

3. Splatnost emisí

Krátkodobé dluhové cenné papíry zahrnují cenné papíry, které mají původní splatnost jeden rok či kratší, i pokud jsou emitovány na základě dlouhodobějších programů.

Dlouhodobé dluhové cenné papíry zahrnují cenné papíry, které mají původní splatnost delší než jeden rok. Emise s volitelnými daty splatnosti, z nichž nejzazší nastane déle než za rok, a emise s neurčitými daty splatnosti jsou klasifikovány jako dlouhodobé.

Členění podle splatnosti v délce dvou let jako v rozvahové statistice MFI se nevyžaduje.

4. Klasifikace dlouhodobých dluhových cenných papírů podle úrokové sazby

Dlouhodobé dluhové cenné papíry se dělí na:

Dluhové cenné papíry s pevnou úrokovou sazbou, tj. dluhové cenné papíry, které se vydávají a splácejí ve jmenovité hodnotě, a dluhové cenné papíry, které se vydávají s emisním disáziem nebo emisním áziem.

Dluhové cenné papíry s pohyblivou úrokovou sazbou, tj. dluhové cenné papíry, u nichž se kupónová sazba a/nebo jistina váže na všeobecný cenový index výrobků a služeb (například index spotřebitelských cen), úrokovou sazbu nebo cenu aktiva, v důsledku čehož má kupónový výnos během životnosti emise proměnlivou nominální hodnotu. Pro účely statistiky emisí cenných papírů se dluhové cenné papíry se smíšenou úrokovou sazbou klasifikují jako dluhové cenné papíry s pohyblivou úrokovou sazbou ⁽³⁾.

Dluhopisy s nulovým kupónem vydávané s emisním disáziem, tj. nástroje, které nejsou spojeny s kuponovými platbami a které se vydávají se značným emisním disáziem. Většina disázií představuje ekvivalent úroku naběhlého po dobu životnosti dluhopisu.

⁽¹⁾ V praxi penzijní fondy dluhové cenné papíry nevydávají.

⁽²⁾ Viz ESA 2010, odstavce 2.17 až 2.20.

⁽³⁾ Viz ESA 2010, odstavec 5.102.

5. Klasifikace emisí

Emise jsou analyzovány ve dvou širších skupinách: a) dluhové cenné papíry ⁽¹⁾ a b) kótované akcie ⁽²⁾. Cenné papíry vydané prostřednictvím soukromých nabídek jsou zahrnuty v nejvyšší možné míře. Papíry peněžního trhu jsou zahrnuty bez rozlišení jako součást dluhových cenných papírů. Nekótované akcie ⁽³⁾ a ostatní účasti ⁽⁴⁾ lze vykazovat nepovinně jako dvě samostatné doplňkové (memo) položky. Akcie/podílové listy vydané fondy peněžního trhu a ostatními investičními fondy nejsou zahrnuty.

Níže je uveden neúplný výčet nástrojů zahrnutých v rámci statistiky emisí cenných papírů:

a) Dluhové cenné papíry

i) Krátkodobé dluhové cenné papíry

Zahrnuty jsou alespoň tyto nástroje:

- pokladniční poukázky a ostatní krátkodobé cenné papíry emitované vládními institucemi,
- obchodovatelné krátkodobé cenné papíry emitované finančními a nefinančními podniky. Pro tyto cenné papíry se užívá řada označení včetně označení obchodní cenné papíry, obchodní směnky, a to vlastní i cizí (‘commercial bills’, ‘bills of trade’, ‘promissory notes’, ‘bills of exchange’) a vkladové listy;
- krátkodobé cenné papíry emitované na základě upsaných dlouhodobých dluhopisových programů,
- bankovní akcepty.

ii) Dlouhodobé dluhové cenné papíry

Zahrnuty jsou alespoň tyto nástroje (ilustrativní výčet):

- dluhopisy na doručitele,
- podřízené dluhopisy,
- dluhopisy s volitelnými lhůtami splatnosti, z nichž poslední je déle než za 1 rok,
- časově neomezené dluhopisy (‘undated bonds’) či věčné dluhopisy (‘perpetual bonds’),
- dluhopisy s proměnlivým úročením (‘variable rate notes’),
- konvertibilní dluhopisy,
- kryté dluhopisy
- cenné papíry s indexovanou sazbou, u kterých se hodnota jistiny váže na cenový index, cenu zboží nebo na index směnného kurzu,
- dluhopisy s hlubokým emisním disáziem (‘deep-discounted bonds’), které jsou spojeny s nízkými kuponovými platbami a vydávají se s emisním disáziem,
- bezkupónové dluhopisy,
- eurodluhopisy,
- globální dluhopisy,
- soukromě emitované dluhopisy,
- cenné papíry, které vznikly na základě konverze úvěrů,
- úvěry, které se staly de facto obchodovatelnými,
- dluhopisy a cenné papíry typu ‘loan stock’ přeměnitelné na akcie vydávající společnosti či na akcie jiné společnosti, dokud nedojde k jejich přeměně. V případech, kdy je možné od základního dluhopisu oddělit opci zakládající právo k přeměně na akcie (která se považuje za finanční derivát), je tato opce vyloučena,
- akcie nebo cenné papíry, které poskytují pevný výnos, ale které nezajišťují účast na rozdělení zůstatkové hodnoty při zrušení společnosti, včetně neúčastnických preferenčních akcií,
- finanční aktiva emitovaná v rámci sekuritizace úvěrů, hypoték, závazků z kreditních karet, pohledávek a ostatních aktiv.

⁽¹⁾ Kategorie F.3 ESA 2010.

⁽²⁾ Kategorie F.511 ESA 2010.

⁽³⁾ Kategorie F.512 ESA 2010.

⁽⁴⁾ Kategorie F.519 ESA 2010.

Vyloučeny jsou tyto nástroje:

- transakce s cennými papíry, které jsou součástí repo obchodů,
- emise neobchodovatelných cenných papírů,
- neobchodovatelné úvěry.

b) Kótované akcie

Kótované akcie zahrnují:

- akcie emitované kapitálovými společnostmi, v nichž je odpovědnost společníků za závazky společnosti omezena,
- zpětně odkoupené akcie v kapitálových společnostech, v nichž je odpovědnost společníků za závazky společnosti omezena,
- dividendové akcie emitované kapitálovými společnostmi, v nichž je odpovědnost společníků za závazky společnosti omezena,
- prioritní nebo preferenční akcie nebo akcie, které zajišťují účast na rozdělení zůstatkové hodnoty při zrušení společnosti. Tyto akcie mohou být kótované nebo nekótované na uznané burze,
- připadá-li to v úvahu, soukromé nabídky.

Pokud je společnost privatizována a stát si ponechá část akcií privatizované společnosti, ale zbytek je kótován na regulovaném trhu, eviduje se celá částka kapitálu společnosti v rámci zůstatků kótovaných akcií, protože všechny akcie by potenciálně mohly být kdykoli obchodovány za tržní hodnotu. To platí i v případě, že je část akcií prodána velkým investorům a pouze zbývající část, tj. „free float“, je obchodována na burze cenných papírů.

Kótované akcie nezahrnují:

- akcie nabídnuté k prodeji, ale při emisi nepřevzaté,
- dluhopisy a cenné papíry typu „loan stock“ přeměnitelné na akcie, které se zahrnují až poté, co jsou na akcie přeměněny,
- podíly společníků s neomezeným ručením v osobních společnostech,
- investice vládních institucí do kapitálu mezinárodních organizací, které jsou založeny v právní formě obchodních kapitálových společností,
- emise prémiových akcií v okamžiku emise a emise akcií při štěpení akcií; prémiové akcie a štěpené akcie jsou však zahrnuty nerozlišené do celkového stavu kótovaných akcií.

6. Měna emise

Dluhopisy s dvojitou měnou musí být klasifikovány podle denominace dluhopisu. Dluhopisy s dvojitou měnou jsou dluhopisy, které mají být splaceny, resp. jejichž kupón je vyplácen v měně odlišné od denominace dluhopisu. Pokud je globální dluhopis emitován ve více než jedné měně, musí být každá část vykázána jako samostatná emise podle měny emise. Pokud jsou emise denominovány ve dvou měnách, například 70 % v eurech a 30 % v amerických dolarech, musí být příslušné složky emise, je-li to možné, vykázány samostatně podle jejich měnové denominace. V uvedeném případě musí být tedy 70 % emise vykázáno jako emise v eurech/národních denominacích⁽¹⁾ a 30 % jako emise v jiných měnách. V případě, že není možné samostatně určit měnové složky emise, musí být skutečné členění provedené zpravodajskou zemí uvedeno v národních vysvětlivkách.

7. Doba zaznamenání emise

Emise se považuje za uskutečněnou v okamžiku, kdy emitent obdrží platbu, a nikoli v okamžiku, kdy syndikát převezme závazek.

8. Sladění stavů a toků

Národní centrální banky musí předkládat informace o zůstatcích, brutto emisích, splácení či zpětných odkupech a netto emisích krátkodobých a dlouhodobých dluhových cenných papírů a o kótovaných akciích.

⁽¹⁾ Blok A pro národní centrální banky a Blok B pro Banku pro mezinárodní platby.

Níže uvedená tabulka znázorňuje vazbu mezi stavy (tj. zůstatky emisí) a toky (tj. brutto emise, splácení či zpětné odkupy a netto emise). V praxi je vazba složitější z důvodu změn ocenění z titulu cen a směnných kurzů, reinvestovaného (tj. naběhlého) úroku, reklasifikací, revizí a ostatních úprav.

i)	Zůstatky emisí na konci vykazovaného období	≈	Zůstatky emisí na konci předchozího vykazovaného období	+	Brutto emise v průběhu vykazovaného období	-	Splácení či zpětné odkupy v průběhu vykazovaného období	+	Reklasifikace a ostatní změny
ii)	Zůstatky emisí na konci vykazovaného období	≈	Zůstatky emisí na konci předchozího vykazovaného období	+	Netto emise v průběhu vykazovaného období			+	Reklasifikace a ostatní změny

a) Brutto emise

Brutto emise v průběhu vykazovaného období musí zahrnovat všechny emise dluhových cenných papírů a kótovaných akcií, při kterých emitent prodává nově vytvořené cenné papíry za hotovost. Týkají se běžné tvorby nových nástrojů. Okamžik, kdy byly emise dokončeny, se definuje jako okamžik, kdy je provedena platba; zaznamenání emisí musí tedy co nejpřesněji odrážet dobu platby za příslušnou emisi.

V případě kótovaných akcií zahrnují brutto emise nově vytvořené akcie, které jsou vydány za hotovost společnostmi, jež jsou na burze cenných papírů kótovány poprvé, včetně nově vzniklých společností nebo soukromých společností, které se staly veřejnými společnostmi. Brutto emise zahrnují rovněž nově vytvořené akcie, které jsou vydány za hotovost během privatizace veřejných korporací, kdy jsou jejich akcie kótovány na burze. Emise prémiových akcií musí být vyloučena ⁽¹⁾. Brutto emise se nesmějí vykazovat v případě výhradního kótování společnosti na burze, jestliže není získáván nový kapitál.

Výměna nebo převod existujících cenných papírů během převzetí nebo fúze nejsou ve vykazovaných brutto emisích nebo splácení či zpětných odkupech zahrnuty ⁽²⁾ s výjimkou nových nástrojů vytvořených a vydaných za hotovost rezidenty eurozóny.

Emise cenných papírů, které lze později přeměnit na jiné nástroje, musí být evidovány jako emise v původní kategorii nástrojů; při přeměně se evidují v této kategorii nástrojů jako splacené a poté se ve stejném objemu považují za brutto emise v nové kategorii ⁽³⁾.

b) Splácení či zpětné odkupy

Splácení či zpětné odkupy v průběhu vykazovaného období zahrnují všechny zpětné odkupy dluhových cenných papírů a kótovaných akcií emitentem, kdy investor obdrží za cenné papíry hotovost. Splácení či zpětné odkupy se týkají řádného zániku nástrojů. Zahrnují všechny dluhové cenné papíry, které dosáhly svého data splatnosti, jakož i předčasná splácení. Zpětné odkupy akcií společnostmi se zahrnují, pokud společnost odkoupí všechny akcie za hotovost před změnou své právní formy nebo odkoupí část svých akcií za hotovost a poté je zruší, což vede ke snížení kapitálu. Zpětné odkupy akcií nejsou zahrnuty, pokud představují investice společnosti do vlastních akcií ⁽⁴⁾.

Splácení či zpětné odkupy se nesmějí vykazovat v případě vyřazení cenných papírů z obchodování na burze.

c) Netto emise

Netto emise jsou zůstatkem všech vydaných brutto emisí po odečtení všech splácení či zpětných odkupů, ke kterým došlo v průběhu vykazovaného období.

Zůstatky kótovaných akcií musí zahrnovat tržní hodnotu všech kótovaných akcií rezidentů. Zůstatky kótovaných akcií vykazované zemí eurozóny se proto mohou snižovat nebo zvyšovat v důsledku přesídlení kótovaného subjektu. To platí i u převzetí nebo fúze v případě, že nedochází k vytvoření ani emisí nových nástrojů za hotovost a/nebo k jejich splácení či zpětnému odkupu a zrušení. Aby se u dluhových cenných papírů a kótovaných akcií předešlo dvojímu započtení nebo mezerám v případě přesídlení emitenta do jiné rezidentské země, musí příslušné národní centrální banky na dvoustranném základě koordinovat dobu zachycení takové události.

⁽¹⁾ Nejsou definovány jako finanční transakce; viz ESA 2010, odstavce 5.158 a 6.59 a oddíl 5 písm. b) této části.

⁽²⁾ Transakce na sekundárním trhu zahrnující změnu držitele nejsou v této statistice zahrnuty.

⁽³⁾ Považuje se za dvě finanční transakce; viz ESA 2010, odstavce 5.96 a 6.25 a oddíl 5 písm. a) bod ii) této části.

⁽⁴⁾ Transakce na sekundárním trhu zahrnující změnu držitele nejsou v této statistice zahrnuty.

9. Ocenění

Hodnota emise cenných papírů obsahuje cenovou složku a složku směnného kurzu, pokud je emise denominována v měně jiné než měna vykazovaná.

Národní centrální banky musí vykazovat krátkodobé dluhové cenné papíry ve jmenovité hodnotě ⁽¹⁾ a kótované akcie v tržní hodnotě. V případě dlouhodobých dluhových cenných papírů lze použít různé metody v závislosti na druhu úrokové sazby, což vede ke smíšenému ocenění celku. Například emise s pevnou úrokovou sazbou a emise s proměnlivou úrokovou sazbou se obvykle oceňují jmenovitou hodnotou a bezkupónové dluhopisy nominální hodnotou. Obecně je relativní hodnota bezkupónových dluhopisů malá, a proto není v seznamu kódů stanovena položka pro smíšené ocenění; celková částka dlouhodobých dluhových cenných papírů se vykazuje ve jmenovité hodnotě. V případech, kdy je závažnost jevu značná, se používá hodnota ‚Z‘ pro ‚nespecifikováno‘. Obecně vždy, kdy dochází ke smíšenému ocenění, poskytnou národní centrální banky podrobné informace na úrovni atributu v souladu s atributy v příloze III.

a) Ocenění pomocí cen

Stavy a toky kótovaných akcií musí být vykazovány v tržní hodnotě.

Výjimka z vykazování stavů a toků dluhových cenných papírů ve jmenovité hodnotě se týká dluhopisů s hlubokým emisním disáziem a bezkupónových dluhopisů, u kterých se zůstatky a brutto emise evidují v nominální hodnotě, tj. v diskontované ceně v okamžiku emise zvýšené o naběhlý úrok, a splácení v době splatnosti ve jmenovité hodnotě. Nominální hodnotu zůstatků bezkupónových dluhopisů lze vypočítat tak, jak je uvedeno níže:

$$A = E \times \left(\frac{100}{(E/P) \times 100} \right)^{\frac{t}{T}}$$

kde

A = nominální hodnota = skutečně zaplacená částka a naběhlý úrok

E = diskontovaná cena v okamžiku emise (částka zaplacená v okamžiku emise)

P = jmenovitá hodnota (splacená v okamžiku, kdy končí doba splatnosti)

T = čas od data emise do doby splatnosti (ve dnech)

t = čas, který uplynul od data emise (ve dnech)

Mohou existovat určité rozdíly v postupech ocenění pomocí cen, které se používají v jednotlivých zemích.

Ocenění pomocí cen podle ESA 2010, které u dluhových cenných papírů a akcií vyžaduje, aby byly toky evidovány v hodnotě transakce a stavy v tržní hodnotě, se v tomto kontextu nepoužívá.

U dluhopisů s hlubokým disáziem a bezkupónových dluhopisů musí vykazující národní centrální banka vypočítat naběhlý úrok, je-li to možné.

b) Vykazovaná měna a ocenění pomocí směnného kurzu

Národní centrální banky musí vykazovat veškeré údaje ECB vyjádřené v eurech, včetně historických řad. U přepočtů cenných papírů emitovaných tuzemskými rezidenty v jiných měnách (blok C) ⁽²⁾ na euro musí národní centrální banky co možná nejpřesněji dodržovat zásady kurzového oceňování na základě ESA 2010 ⁽³⁾, jak je uvedeno níže:

- i) zůstatky emise musí být přepočteny na euro/národní denominace příslušným tržním směnným kurzem střed platným na konci vykazovaného období, tj. na konci pracovní doby posledního pracovního dne vykazovaného období;
- ii) brutto emise a splácení či zpětné odkupy musí být přepočteny na euro/národní denominace příslušným tržním směnným kurzem střed platným v okamžiku platby. Pokud není možné určit přesný směnný kurz platný pro přepočet, lze použít směnný kurz, který je co nejbližší tržnímu kurzu střed v době platby.

⁽¹⁾ K podrobnějšímu vymezení pojmů ‚jmenovitá hodnota‘, ‚tržní hodnota‘ a ‚nominální hodnota‘ viz ESA 2010, odstavce 5.90, 7.38 a 7.39.

⁽²⁾ Od 1. ledna 1999 se pro cenné papíry emitované tuzemskými rezidenty v eurech (část bloku A) nevyžaduje kurzové ocenění a cenné papíry emitované tuzemskými rezidenty v eurech/národních denominacích (zbývající část bloku A) se přepočítávají na euro pomocí neodvolatelných přepočítacích koeficientů k 31. prosinci 1998.

⁽³⁾ Viz ESA 2010, odstavec 6.64.

10. Konceptní shoda

Statistika emisí cenných papírů a rozvahová statistika měnových finančních institucí jsou pro účely emisí obchodovatelných nástrojů měnovými finančními institucemi propojeny. Pokrytí nástrojů a měnových finančních institucí, které je emitují, se pojmově shodují, jakož i zařazení nástrojů do pásem splatnosti a členění podle měn. Rozdíly mezi statistikou emisí cenných papírů a rozvahovou statistikou měnových finančních institucí existují v zásadách oceňování (tj. pokud jde o dluhové cenné papíry, jmenovitá hodnota u statistiky cenných papírů a tržní hodnota u rozvahové statistiky měnových finančních institucí). Kromě oceňovacích rozdílů a započtení držby cenných papírů na vlastní účet v rozvaze měnových finančních institucí odpovídá pro každou zemi zůstatek emise cenných papírů emitovaných měnovými finančními institucemi, který je vykazován pro statistiku emisí cenných papírů, položce 11 (emitované dluhové cenné papíry) na straně pasiv rozvahy měnových finančních institucí. Krátkodobé dluhové cenné papíry v pojetí definovaném pro statistiku emisí cenných papírů odpovídají emitovaným dluhovým cenným papírům se splatností do jednoho roku. Dlouhodobé dluhové cenné papíry v pojetí definovaném pro statistiku emisí cenných papírů se rovnají součtu emitovaných dluhových cenných papírů se splatností nad jeden rok až do dvou let a emitovaných dluhových cenných papírů se splatností nad dva roky.

Národní centrální banky musí přezkoumávat pokrytí statistiky emisí cenných papírů a rozvahové statistiky měnových finančních institucí a informovat ECB o všech konceptních rozdílech. Provádějí se tři druhy kontrol shody pro emise vydané: a) národními centrálními bankami v eurech/národních denominacích; b) měnovými finančními institucemi jinými než centrální banky v eurech/národních denominacích a c) měnovými finančními institucemi jinými než centrální banky v jiných měnách. Mezi statistikou emisí cenných papírů a rozvahovou statistikou měnových finančních institucí mohou vznikat konceptní rozdíly, protože statistika emisí cenných papírů a rozvahová statistika měnových finančních institucí jsou odvozeny ze systémů vykazování na národní úrovni, které slouží různým účelům.

11. Požadavky na údaje

Statistické výkazy se očekávají od každé země pro každou časovou řadu, která se uplatňuje. Pokud se některá položka v určité zemi neuplatňuje, musí o tom národní centrální banky neprodleně písemně informovat ECB a poskytnout vysvětlení. Pokud základní jev neexistuje, nemusí národní centrální banky časové řady dočasně vykazovat. Tuto skutečnost musí národní centrální banky rovněž oznámit, stejně jako jakékoli jiné odchylky od systému vykazování, který je popsán v příloze III. Kromě toho musí ECB informovat v případě, kdy se revize zasílají společně s vysvětlením povahy těchto revizí.

Oddíl 3: Národní vysvětlivky

Každá národní centrální banka musí předložit zprávu popisující údaje poskytované v rámci tohoto úkolu. Zpráva musí zahrnovat níže popsaná témata a co nejlépe dodržovat navrženou strukturu. Národní centrální banky musí poskytnout doplňující informace, jestliže vykazované údaje nejsou v souladu s těmito obecnými zásadami nebo pokud údaje neposkytly, a to s uvedením důvodů. Zpráva se předkládá nejpozději spolu s údaji.

1. Zdroje údajů/systém sběru dat: musí být uvedeny podrobnosti o zdrojích údajů použitých k sestavení statistiky emisí cenných papírů: správní zdroje pro emise vládních institucí, přímé výkaznictví měnových finančních institucí a jiných institucí, denní tisk a poskytovatelé údajů, např. International Financial Review atd. Národní centrální banky musí uvést, zda jsou údaje shromažďovány a uchovávány podle jednotlivých emisí, a jejich kritéria. Případně musí národní centrální banky uvést, zda jsou údaje shromažďovány a uchovávány bez rozlišení jako částky emitované jednotlivými emitenty ve vykazovaném období, např. v případě systémů přímého shromažďování údajů. Národní centrální banky musí poskytovat informace o kritériích, která se v rámci přímého výkaznictví používají k určení zpravodajských jednotek a informací, jež se mají poskytovat.
2. Postupy sestavování statistiky: musí být stručně popsána metoda používaná k sestavování údajů v rámci této statistiky, například agregování údajů o jednotlivých emisích cenných papírů, opatření u existujících časových řad, a zda jsou zveřejňovány či nikoli.
3. Rezidentská příslušnost emitenta: národní centrální banky musí uvést, zda je při klasifikaci emisí možné v plném rozsahu uplatnit definici rezidentské příslušnosti podle ESA 2010 (a MMF). Pokud to možné není nebo je to možné pouze částečně, musí národní centrální banky poskytnout úplné vysvětlení skutečně používaných kritérií.
4. Sektorové členění emitentů: národní centrální banky musí uvést odchylky od klasifikace emitentů podle sektorového členění vymezeného v oddíle 2 bodu 2. V poznámkách musí být zjištěné odchylky a případné nejasnosti vysvětleny.
5. Měna emise: není-li možné samostatně určit měnové složky emise, musí národní centrální banky vysvětlit odchylky od pravidel. Národní centrální banky, které nemohou u všech cenných papírů rozlišit mezi emisemi v místních denominacích, v euro/národních denominacích a v jiných měnách, musí popsat, kde byly tyto emise klasifikovány a uvést celkovou částku emisí, které nebyly řádně zařazeny, aby ilustrovaly rozsah zkrácení.

6. Klasifikace emisí: národní centrální banky musí poskytnout komplexní informace o druhu cenných papírů zahrnutých v národních údajích, včetně náležitostí těchto cenných papírů podle vnitrostátních právních předpisů. Pokud je známo, že pokrytí je částečné, musí národní centrální banky vysvětlit existující mezery. Národní centrální banky musí poskytnout níže uvedené informace.
- Soukromé nabídky: Národní centrální banky musí uvést, zda jsou nebo nejsou zahrnuty do vykazovaných údajů.
 - Bankovní akcepty: pokud jsou obchodovatelné a jsou zařazeny do vykazovaných údajů za krátkodobé dluhové cenné papíry, musí vykazující národní centrální banka v národních vysvětlivkách vysvětlit vnitrostátní postupy evidence těchto nástrojů a povahu těchto nástrojů.
 - Kótované akcie: Národní centrální banky musí uvést, zda jsou nekótované akcie nebo jiné účasti zahrnuty do vykazovaných údajů; pro ilustraci rozsahu zkresení uvedou odhad částky nekótovaných akcií a/nebo jiných účastí. Národní centrální banky musí uvést v národních vysvětlivkách veškeré známé mezery v pokrytí kótovaných akcií.
7. Analýza dlouhodobých cenných papírů z hlediska nástrojů: pokud se součet dluhopisů s pevnou sazbou, proměnlivou sazbou a bezkupónových dluhopisů nerovná celkové částce dlouhodobých dluhových cenných papírů, musí národní centrální banky uvést druh a částku dlouhodobých cenných papírů, pro které toto členění není k dispozici.
8. Splatnost emisí: nelze-li dodržet přísné uplatnění definic krátkodobých a dlouhodobých dluhových cenných papírů, musí národní centrální banky uvést, kde se vykazované údaje odchyľují.
9. Splácení či zpětné odkupy: Národní centrální banky musí uvést, jak odvozují údaje o splácení či zpětných odkupech a zda jsou tyto údaje shromažďovány přímým výkaznictvím nebo vypočteny ze zůstatkové hodnoty.
10. Ocenění pomocí ceny: Národní centrální banky musí v národních vysvětlivkách podrobně specifikovat metodu použitou k ocenění a) krátkodobých dluhových cenných papírů; b) dlouhodobých dluhových cenných papírů; c) dluhopisů s emisním disáziem a d) kótovaných akcií. Jakýkoli rozdíl v ocenění stavů a toků musí být vysvětlen.
11. Periodicita vykazování, lhůty a časový rozsah: Národní centrální banky musí uvést, v jakém rozsahu byly údaje sestavené pro tento úkol poskytnuty v souladu s požadavky uživatelů, tj. pro měsíční údaje ve lhůtě pěti týdnů. Je třeba uvést také délku poskytnutých časových řad. Vykazují se veškerá přerušená řad, např. rozdíly ve zpravo-dajském pokrytí cenných papírů v čase.
12. Revize: Národní centrální banky musí poskytnout stručné vysvětlivky ke všem revizím a vyjasnit jejich důvod a rozsah.
13. Odhadované pokrytí nástroje emitovaného tuzemskými rezidenty: Národní centrální banky musí uvést národní odhady pokrytí cenných papírů pro každou kategorii emisí tuzemských rezidentů, tj. emise krátkodobých cenných papírů, dlouhodobých cenných papírů a kótovaných akcií v místní měně, euro/národních denominacích včetně ECU a jiných měnách podle níže uvedené tabulky. Odhady ‚pokrytí v %‘ musí uvést podíl cenných papírů pokrytých v každé kategorii nástrojů jako procenta celkové emise, který musí být vykázan pod příslušnou položkou podle pravidel vykazování. V ‚poznámkách‘ lze uvést stručný popis. Národní centrální banky musí rovněž uvést veškeré změny pokrytí v důsledku vstupu do měnové unie.

		Pokrytí v %:	Poznámky:
Emise v eurech/národních denominacích	místní denominace	STS	
		LTS	
		QUS	
	denominace v eurech/národních měnách jiných než místní měna, včetně ECU	STS	
		LTS	

		Pokrytí v %:	Poznámky:
v jiných měnách	STS		
	LTS		

STS = krátkodobé dluhové cenné papíry.

LTS = dlouhodobé dluhové cenné papíry.

QUS = kótované akcie.

Oddíl 4: Požadavky na Banku pro mezinárodní platby

Zpravodajská povinnost Banky pro mezinárodní platby se řídí stejnými zásadami jako zpravodajská povinnost národních centrálních bank vymezená v oddílech 1 až 3, a to s těmito výjimkami:

Tabulka 4

Blok B Formulář výkazu pro Banku pro mezinárodní platby

EMITENTI – REZIDENTI ZBYTKU SVĚTA//EURO/NÁRODNÍ DENOMINACE			
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy
	B1	B2	B3
9. KRÁTKODOBÉ DLUHOVÉ CENNÉ PAPIŘY			
Celkem	S577	S642	S707
Národní centrální banka	S578	S643	S708
MFI jiné než centrální banky	S579	S644	S709
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S580	S645	S710
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S581	S646	S711
Pomocné finanční instituce	S582	S647	S712
Kaptivní finanční instituce	S583	S648	S713
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S584	S649	S714
Nefinanční podniky	S585	S650	S715
Ústřední vládní instituce	S586	S651	S716
Národní a místní vládní instituce	S587	S652	S717
Fondy sociálního zabezpečení	S588	S653	S718
Mezinárodní organizace	S589	S654	S719
10. DLOUHODOBÉ DLUHOVÉ CENNÉ PAPIŘY			
Celkem	S590	S655	S720
Národní centrální banka	S591	S656	S721

	EMITENTI – REZIDENTI ZBYTKU SVĚTA//EURO/NÁRODNÍ DENOMINACE		
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy
	B1	B2	B3
MFI jiné než centrální banky	S592	S657	S722
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S593	S658	S723
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S594	S659	S724
Pomocné finanční instituce	S595	S660	S725
Kaptivní finanční instituce	S596	S661	S726
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S597	S662	S727
Nefinanční podniky	S598	S663	S728
Ústřední vládní instituce	S599	S664	S729
Národní a místní vládní instituce	S600	S665	S730
Fondy sociálního zabezpečení	S601	S666	S731
Mezinárodní organizace	S602	S667	S732
10.1 z toho emise s pevnou sazbou:			
Celkem	S603	S668	S733
Národní centrální banka	S604	S669	S734
MFI jiné než centrální banky	S605	S670	S735
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S606	S671	S736
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S607	S672	S737
Pomocné finanční instituce	S608	S673	S738
Kaptivní finanční instituce	S609	S674	S739
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S610	S675	S740
Nefinanční podniky	S611	S676	S741
Ústřední vládní instituce	S612	S677	S742
Národní a místní vládní instituce	S613	S678	S743
Fondy sociálního zabezpečení	S614	S679	S744
Mezinárodní organizace	S615	S680	S745

	EMITENTI – REZIDENTI ZBYTKU SVĚTA//EURO/NÁRODNÍ DENOMINACE		
	Zůstatky emisí	Brutto emise	Splácení či zpětné odkupy
	B1	B2	B3
10.2 z toho emise s proměnlivou sazbou:			
Celkem	S616	S681	S746
Národní centrální banka	S617	S682	S747
MFI jiné než centrální banky	S618	S683	S748
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S619	S684	S749
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S620	S685	S750
Pomocné finanční instituce	S621	S686	S751
Kaptivní finanční instituce	S622	S687	S752
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S623	S688	S753
Nefinanční podniky	S624	S689	S754
Ústřední vládní instituce	S625	S690	S755
Národní a místní vládní instituce	S626	S691	S756
Fondy sociálního zabezpečení	S627	S692	S757
Mezinárodní organizace	S628	S693	S758
10.3 z toho bezkupónové dluhopisy:			
Celkem	S629	S694	S759
Národní centrální banka	S630	S695	S760
MFI jiné než centrální banky	S631	S696	S761
Ostatní finanční zprostředkovatelé	S632	S697	S762
z toho účelové finanční společnosti pro sekuritizaci	S633	S698	S763
Pomocné finanční instituce	S634	S699	S764
Kaptivní finanční instituce	S635	S700	S765
Pojišťovací společnosti a penzijní fondy	S636	S701	S766
Nefinanční podniky	S637	S702	S767
Ústřední vládní instituce	S638	S703	S768
Národní a místní vládní instituce	S639	S704	S769
Fondy sociálního zabezpečení	S640	S705	S770
Mezinárodní organizace	S641	S706	S771

Splatnost emisí

Pokud jde o splatnost, Banka pro mezinárodní platby považuje všechny euro obchodní cenné papíry (ECP) a jiné euro cenné papíry emitované na základě krátkodobého programu za krátkodobé nástroje a všechny nástroje emitované na základě dlouhodobých programů za dlouhodobé nástroje, bez ohledu na jejich původní splatnost.

Sektorové členění emitentů

Banka pro mezinárodní platby se řídí systémem přiřazení mezi sektorovým členěním emitentů, které je k dispozici v databázi Banky pro mezinárodní platby, a členěním požadovaným ve formulářích výkazů tak, jak je uveden v následující tabulce.

Sektorové členění v databázi Banky pro mezinárodní platby		Klasifikace ve formulářích výkazů
Centrální banka	→	Národní centrální banky a ECB
Obchodní banky	→	MFI
Ostatní finanční zprostředkovatelé	→	Ostatní finanční zprostředkovatelé
Ústřední vládní instituce	→	Ústřední vládní instituce
Ostatní vládní instituce Národní orgány	→	Národní a místní vládní instituce
Korporace	→	Nefinanční podniky
Mezinárodní instituce	→	Mezinárodní instituce (zbytek světa)

Klasifikace emisí

Následující nástroje obsažené v databázi Banky pro mezinárodní platby jsou v rámci statistiky emisí cenných papírů klasifikovány jako dluhové cenné papíry:

- vkladové listy,
- obchodní cenné papíry,
- pokladniční poukázky,
- dluhopisy,
- euro obchodní cenné papíry,
- střednědobé směnky,
- ostatní krátkodobé cenné papíry.

Ocenění

Stávajícími pravidly oceňování u Banky pro mezinárodní platby jsou jmenovitá hodnota pro dluhové cenné papíry a emisní hodnota pro kótované akcie.

Banka pro mezinárodní platby vykazuje do ECB všechny emise rezidentů zbytku světa v eurech/národních denominacích (blok B) v amerických dolarech pomocí směnného kurzu ke konci období pro zůstatky a pomocí průměrného směnného kurzu období pro emise a splácení či zpětné odkupy. ECB přepočítává všechny údaje na euro pomocí stejné zásady, jakou původně použila Banka pro mezinárodní platby. Pro období před 1. lednem 1999 se musí jako zástupný kurz používat směnný kurz mezi ECU a americkým dolarem.“